

OD

STUDENT

PRO

STUDENTŮ

č.17

STUDENTY

EDITORIAL

Milí čtenáři, milé čtenářky, doufáme, že to je příjemné překvapení, že se na stolech a nástěnkách opět třepetají listy STUDENTA. Redakce se sice po odchodu zakladatelského dua, Mikiho Škorpila a Matthewa Nováka, lehce obměnila (vedle mě tu je Ondra Galyaš a Lukáš Michalík), nicméně svým duchem bude časopis nadále setrvávat v původním směřování. Stále platí heslo od studentů pro studenty. Stále jsme také příspěvatelský časopis – to znamená, že mnohem víc než po našich textech prahnou tyto stránky po těch Vašich. Pokud Vás tedy baví psát, určitě přispějte. Je jedno, zda půjde o zamyšlení, reportáž, něco tvůrčího nebo třeba jenom vtip – budeme rádi za každý příspěvek. Posílejte je na adresu 16dvorak@opengate.cz.

V tomto čísle se můžete těšit na rozhovor s ČJ departmentem, reportáž o Flogu nebo detektivní prózu. Nechybí ani sekce poezie. Zároveň tu přinášíme exkluzivní medailonky kandidátů na post prezidentského dua – určitě must-see pro všechny nerozhodnuté a váhající voliče. Přejeme Vám antistresové čtení.

Za redakci Standa Dvořák

„MĚLA JSI KAMARÁDY ?“ „NE, MĚLA JSEM PLYŠÁKY.“

Rozhovor s P. Šedivou a L. Tomanovou

Vstávat v pátek v brzkých ranních hodinách není nic příjemného, je to ovšem o něco příjemnější, když míříte na snídani s dvěma milými učitelkami češtiny. Potom, co jsme se potkali ve školní jídelně, nandali si jídlo a opadla prvotní nervozita, nám už nic nebránilo začít v rozmanitém povídání! Co je přivedlo k učení českého jazyka? Jak vnímají nástup umělé inteligence? A kterou knihu mají nejraději? Nejen na to odpovídaly Petra Šedivá a Ludmila Tomanová v prvním rozhovoru STUDENTA v novém školním roce.

Co Vás motivovalo stát se učitelkami právě češtiny, anebo obecně učitelkami?

PŠ: Já jsem chtěla být učitelka od dětství. Jako malá jsem si hrála na učitelku a rovnala všechny kamarády do lavic a zkoušela je. Pak se to změnilo v průběhu dospívání, kdy v televizi dávaly různé seriály; to jsem chtěla být právnička a novinářka. Pro češtinu mě nadchnul můj češtinář na gymplu, který byl velmi chytrý, měl vystudovanou latinu, ruštinu a češtinu. A ten věděl věci!

A je to ten, který se oběsil?

PŠ: Je to on. Vlastně všichni mí češtináři spáchali sebevraždu

LT: No, ten můj příběh je zábavný v tom, že jsem nikdy nechtěla být učitelka, natož češtinářka (smích), a všechno se tak nějak semlelo. Přesně jak říkala paní Šedivá, v televizi šly různé seriály, takže jsem chtěla být právnička a taky po otci lékařka. Dokonce jsem nastoupila na medicínu a odstudovala tři roky, ale protože jsem už tehdy byla finančně závislá jenom sama na sobě, nešlo to utáhnout, tudíž jsem z medicíny byla odejita, a v tu chvíli jsem už potřebovala normálně pracovat, tak jsem si řekla, že si vyberu tu nejlehčí školu, která se nabízí, a tou v tu chvíli byla pedagogická fakulta. Šla jsem na angličtinu, protože jsem si říkala: co umím? Umím anglicky. A pak jsem hledala kombinaci, která by mi nevadila. Dějepis byl úplně pasé, takže jsem si vybrala němčinu a češtinu, protože mě vždycky bavilo hodně číst, a ve výsledku se ukázalo, že je to super a že mě i to učení strašně baví. Když jsem byla v primě, vytvořila jsem si doma třídnici a fiktivně jsem učila všechny svoje plyšáky. A ta třídnice je velmi detailní, má dokonce i knihovní výpůjční řád (smích).

PŠ: Měla jsi kamarády?

LT: Ne, měla jsem ty plyšáky (smích přecházející v pláč). Ano, mé dětství bylo trochu smutné... Vybírala jsem poplatky za výlety.

Jaká je podle Vás nejdůležitější dovednost, kterou by měli studenti rozvíjet při studiu češtiny?

LT: Lásky ke čtení. Myslím si, že se to dá považovat za dovednost a za celoživotní možnost milovat příběhy...

PŠ: A možnost žít víc životů. A je prokázáno, že ti studenti, kteří milují knihy, jsou úspěšnější v životě. Pro mě je nejdůležitější také čtení, čtenářská gramotnost, protože abyste mohli cokoli v životě splnit, je potřeba si nejdřív přečíst instrukce a rozumět jim.

Jaký máte názor na využívání digitálních a moderních technologií právě v hodinách českého jazyka?

LT: Já vedu webináře o využití online aplikací pro hodnocení studentů a pro využití umělé inteligence ve výuce jazyků, takže můj postoj je velmi pozitivní, je to budoucnost, tomu se nevyhneme.

PŠ: Já si myslím, že je to nutnost. Nutnost držet krok s mladými, je to i důvod, proč učím, pořád jsem v kontaktu se všemi novými tendencemi. Jsem ráda, že nejsem v tomto moderním světě

ztracená. Zároveň si myslím, že může být pro dnešní studenty těžké milovat básníky 19. století, takže je mnohem lepší pustit např. současné interprety, které mají mladí rádi, a s jejich texty pracovat, hledat v nich ty metafory a synekdochy (smích).

Máte oblíbenou knížku?

PŠ: Moje srdcovka je Lovce draků od Khaleda Hosseiniho. I moje tetování na knihu odkazuje. Ale že bych měla jenom jednu, to asi ne. Mám ráda knihy, které mají nějaký faktický základ, protože se člověk dozví i něco z realíí.

LT: Za mě Saturnin od Zdeňka Jirotky, zcela jednoznačně. Miluji ten laskavý humor, tu hru se slovy, tetu Kateřinu, která je studnicí přísloví, a ještě musím říct, že ta filmová adaptace to dotáhla do mistrnosti.

V čem Vám přijde Open Gate jiné od ostatních škol? Neříkám nutně lepší, klidně horší...

LT: Já si myslím, že Open Gate je jiné ve všem. A ve všem pozitivně. Víím, že to teď bude znít kýčovitě, ale Open Gate je výjimečné ve svém přístupu ke studentům, ve své otevřenosti, ve své péči o studenty. Myslím si, že to je jedno z nejlepších míst na světě, kde být.

PŠ: Je tu čerstvá, teprve rok (smích). Souhlasím s přístupem ke studentům. Vždycky jsem měla pocit, že tady vládne přátelská atmosféra. To mi přijde super. Umíme se alespoň trošičku vcítit do studentů, a když nemají svůj den, nějak to přejdeme, postěžujeme si u sebe v kabinetu, zanádváme si, občas padají i sprostá slova...

LT: Někdy i velmi sprostá slova.

Jakou radu byste dali studentům, které čeština nebaví, nic jim neříká? Jak k ní přistupovat?

PŠ: Najít si vztah skrz něco, co má ten dotyčný rád. Takže pokud to je povídání si s kamarády v

kavárně, jenom ta konverzace, která bude nějakým způsobem rozvitá, obohatí slovní zásobu, a dotyčný se dozví a naučí nějaká nová slovíčka.

LT: Často se tady na chodbách setkávám s tím, že konverzace běží v angličtině. Pokud vím, že mám problém s češtinou, obklopím se českým prostředím. A asi najít takovou četbu, která mě prostě bude bavit a bude napsaná česky. Takže přes pozitivní zážitek. V podstatě to funguje na všechny jazyky.

**V dnešním světě, kde dopisy nepíší, email mi za tři roky v klidu napíše umělá inteligence...
K čemu mi čeština je?**

LT: Pořád budeš pracovat ve světě, který je obklopen českým jazykem, všechno není v angličtině, pokud samozřejmě nebudeš žít v Americe nebo v anglicky mluvící zemi, pořád žiješ v českém prostředí, kde je úředním jazykem čeština, takže se v ní orientovat musíš.

PŠ: Já to vezmu až od toho, že byste se třeba odstěhovali a žili zbytek života v zahraničí. Pořád bude čeština a české prostředí součástí vaší identity. To je kultura, do které jste se narodili a kde jste podstatnou část života žili, zvláště v době, kdy se vyvíjela vaše osobnost, ta se prostě vyvíjela v českém prostředí, v české kultuře. Navíc vaši rodiče jsou Češi, a pokud budeme předpokládat, že se něco nepokazí a budete s nimi udržovat vztah, budete nejspíš chtít, aby vaše děti svým prarodičům prostě rozuměly.

Je to tak, že jste se hledaly, až jste se našly?

PŠ: Je to tak. Já jsem si ji našla. Teda paní Tomanová si našla inzerát, a když přišla na pohovor a nastoupila s tím svým úsměvem, entusiasmem a pozitivitou, řekla jsem si: ehm...bereme (smích). A ještě než byla podepsaná smlouva, tak jsme se sešly v Praze...

LT: A já jsem si celou dobu říkala: Ježišmarjá, ona má rády psy, ona má ráda hory, ona je fakt dobrá (smích). To jsme si, ale ještě vykaly. Pak jsem psala mojí nejlepší kamarádce: já jsem asi našla práci snů.

PŠ: A po roce a půl si stále myslí, že to je práce snů.

LT: A že mám šéfovou snů...

PŠ: Dost často mi to říká...

LT: A není to kvůli zvýšení platu, ona to totiž nemá na starosti...

Lukáš Michalík a Ondřej Galyaš

FLOG PO DEVATENÁCTÉ

Uplynulo pět měsíců a do sportovní haly se, se svou 19. sezónou, vrací školní florbalová liga. Čtvrteční večery tak budou opět patřit FLOGu. Kapitány čtyř týmů jsou poprvé jen a pouze studenti. „O možnosti, že kapitáni týmů budou studenti jsme už uvažovali déle... FLOG je především studentská záležitost, a tak jsme postupem času dospěli k tomu, že kapitáni budou právě studenti“, popisuje hlavní organizátor soutěže Michal Klauz největší změnu pro novou sezonu. Doplnuje i druhý důvod, a to že si i studenti mohou vyzkoušet, jaké to je vést svůj manšaft: „Je to skvělá příležitost vyzkoušet si „vůdčí“ roli a získat tak cenné zkušenosti pro budoucí život. Věřím, že je to krok správným směrem...“

Výraznou změnou prošlo i logo ligy (obr.1). Autor Kryštof Kantor (6.B) přibližuje, jak se k jeho zhotovení dostal: „Pokud si to pamatuji dobře, tak logo FLOGu už jsem nějaká léta vůbec neviděl. Proto jsem byl mile překvapen, když mi pan Klauz dal nabídku vytvořit logo pro naši skvělou florbalovou ligu. A proč právě tento vzhled a design? „Logo obsahuje barvy naší školy, nechybí tam ani florbalový míček uprostřed znaku připomínajícího srdce, které reprezentuje naši lásku k florbalu,“ vysvětluje K. Kantor moderní pojetí.

Co od nového ročníku FLOGu očekávat? Jistotou jsou překrásné akce, obdivuhodné zákroky a především urputný boj o putovní pohár! Zazáří někdo z řad nováčků, anebo své zkušenosti z předešlých sezón zužitkují zběhlí matadoři?

Zápolit se rozhodně bude, i co se kanadského bodování týče. Pro M. Klauze, však není hlavní prioritou vstřelit co nejvíce branek: „Pro mě není podstatné, kolik bodů získám. Já mám radost z pohybu a z toho, že je FLOG mezi studenty stále populární a já můžu být jeho součástí...“

Kdo zvolí nejoriginálnější název týmu? Která dvě mužstva odstartují sezonu ziskem tří bodů? A dojde na samostatné nájezdy? To jsou všechno otázky, na které můžete znát odpovědi, pokud se přijdete ve čtvrtek na zahajovací večer podívat. FLOG se v plném proudu roztočí 5.října.

Ondřej Galyaš

CIZÍ PLÁČ

Tichý byl, těžký jak když se lámou slova,
a drolí na zem, která spí.
Zima mnou třásla, zima, ta únorová,
já škrábal se přes náspy.

Hle, cizí tíha napadrť rozemletá
cinká - jak zoufale! - pod krokem mým
chtěl bych jí něco dát, něco, co létá
a ruce podává slovům nepsaným.

Chtěl bych jí něco dát, ale poznenáhlu,
i chtění mizí, kamsi se vzdaluje.
Už nejsem tam, z ticha si zvykám na hluk,
jenž ve mně a v málu je.

Stanislav Dvořák

STMÍVÁNÍ

Písničku prosím, aby za tebe se vlila
v krajinu, jež zatmívá se,
aby ji uspala, aby noc nezkřivila
tvé malé světlo, ústa, vlásek.

Aby tma změkla v stmívání opatrném
a aby žádná ruka zlá ti
nemohla ublížit. Aby ses žádným trnem
nemohla smutně pořezati.

Stanislav Dvořák

POEZIE

Myslím na to, jak se tak krásně směje,
směje se tak, že každý srdce pookřeje.
A její úsměv odhání tmu, a celou místnost
rozehřeje,
a myslím na ni vždy, když přijíždím na koleje.

Koukám do jejích očí a říkám si no tak,
přece tě jedny oči nedostanou pod tlak.
Hah, ale přesně to ty její oči dovedou,
jeden pohled a rájem mě provedou.

Modrý oči jako moře bez chyby,
modrý oči kde chci aby slzy nebyly.
Ty slzy se teď třeptí v mých a tečou proudem,
Já jdu proti tomu ale vlastně chci jít s proudem.

Slzy plný hořkosti, zklamání a sebeklamu,
nasáklý taky vinou, a že nemám nic na obranu.
Ze slz stal se rybník a do něj spad jsem hlavou
napřed,
pořád na mě někdy mrkne, tak se nedostanu na
břeh...

Jan Kopřiva

VOLBY DO STUDENTSKÉ RADY

Jako každý rok, i letos si Open Gate volí své prezidentské duo. O post se tentokrát ucházejí tři dvojice: Viki&Robert, KrOlda a ERBEN & HOFFMAN. Kandidáti si pro Vás připravili medailonky, podle kterých si o duech můžete udělat obrázek. Zároveň každá z dvojic dostala otázky od oponentů, na které exkluzivně pro časopis STUDENT odpověděla.

* Všechny materiály byly dodané kandidáty, časopis na žádném z textů či obrázků nedělal krom formátování žádné změny.

Lukáš Michalík

VIKI&ROBERT

@viki_robert_sr

Volební slogan:

Na každém názoru záleží. Chtěli by jsme zastupovat právě vás.

Priority:

Chceme si vyslechnout názor každého studenta, zařídit lepší komunikaci rady a její větší transparentnost.

Představení Viki:

Ahoj já jsem Viki, jsem z kvinty B. V radě jsem byla dva roky ve volnočasovém výboru a ráda čtu a hraji softball.

Představení Roberta:

Ahoj, já jsem Robert, jsem z kvinty B, Mám dobrý smysl pro humor kombinovaný s Rozumem. Mám rád sporty jako golf a fitness.

Co si myslíte, že je největší problém na této škole, který byste chtěli změnit? (od KrOldy)

Každá škola má své menší chyby a naše škola není výjimkou. Mezi některé z hlavních problémů za nás patří nedostatečná komunikace a distanc vytvořen mezi radou a studenty. Rada je orgán založen jako komunikační systém mezi studenty, jejich názory a preferencemi, a mezi vedením. Toto nám přišlo že v minulých letech lehce ucházelo a proto by byl jeden z našich hlavních fokusů na opětovné propojení rady a studentů, aby se mohli angažovat všichni, nehledě na věku a preferencích.

Jak se Váš program liší od KrOldy? (od ERBEN & HOFFMAN)

Ano, naše programy jsou celkem podobné. Rozdíl je však v tom, že náš program má kořeny již v minulých letech a v nesplněných úkolech studentské rady. Náš program byl sestaven již na začátku školního roku a silně si stojíme za každým jeho bodem.

KROLDA

@krolda.official

Volební slogan:

KrOlda. Vaše nejlepší volba.

Priority:

Zefektivníme spolupráci výborů studentské rady, zjednodušíme řešení problému a ve všem budeme upřímní.

Představení Kryštofa:

Zdravím, já jsem Kryštof. Oceňuji dobrý humor, avšak tvrdá práce ve všech oblastech je mou prioritou.

Představení Oldy:

Ahoj, jmenuju se Olda. Jsem, společně s Kryštofem, už nějakou dobu ve volnočasovém výboru. Nejraději pomáhám a mám velký smysl pro humor.

Co konkrétního ve Vašem programu zapříčiní změnu ve studentské radě? (od ERBEN & HOFFMAN)

Studentskou radu zlepšíme v ohledech organizace a time-managementu. Dochvilnost a promyšlení všech činností a akcí Studentské rady budou spadat mezi naše největší priority v jejím čele.

Co si myslíte, že je nejslabší stránka vašeho dua? (od Viki&Robert)

Jedna slabost našeho dua je pravděpodobně důraz na detail. Pokud vidíme, že sebemenší detail není takový, jaký by měl, musíme ho bezpodmínečně spravit.

Volební slogan:

Pro férovou, slušnou a odbornou radu, za kterou se stydět nebudete!

Priority:

Naší prioritou jste Vy! Budeme bojovat za Vaše jistoty, přání a práva! A to neúprosně, tvrdě a bez ústupků.

Představení Olivera:

Ahoj, jmenuji se Oliver. Mám plno zájmů, ale mým největším je právo! Za svou třídu se v radě rvu již 5 let. A teď? Teď se chci rvát za Vás!

Představení Vojty:

Zdravím, jmenuji se Vojta a zajímá mě věda. Avšak hlavně je pro mě důležitá OG komunita a fungování studentské rady.

Co myslíte koncem nedemokratického zacházení? (od Viki&Robert)

Myslíme tím systematickou problematiku reprezentace žáků ve studentské radě. Chceme, aby rada byla demokratickou institucí, kde nejen má každý právo projevit svůj názor na danou problematiku, ale zároveň kde zástupci jednotlivých tříd mohou projevit svůj názor hlasováním a řádnou diskusí o námětech svých tříd. Chceme, aby rada byla transparentní a aby každý student věděl, co rada může a nemůže dělat.

Nemyslíte, že dodání mailu (a také volebního programu) později, než to udělali ostatní, nevypovídá o vaší nedochvilnosti? Kvalita není adekvátní argument, když posuzujeme počet tzv. prázdných frází a gramatických chyb, tudíž uveďte jiný argument. (od KrOldy)

My stojíme za naším programem a grafikou, kterou jsme publikovali, ačkoliv pozdě. Doufám, že je zřejmé, jaká práce a příprava byla vložena do bodů našeho programového prohlášení, které má namísto jedné strany celkem 16 stran. Chceme také zdůraznit, že nedošlo k nedochvilnosti, jelikož nebyl stanoven konkrétní termín pro odeslání e-mailu. Jsme přesvědčeni, že náš program nebyl repetitivní a obsahuje aktuální a řešitelné body. Proto trváme na jeho korektnosti i gramatické správnosti..

PO STOPÁCH ZLOČINU

NEAPOL, ITÁLIE

Popáté. Pátá vila, ze které zločinec ukradl vše, co se dalo, až na jakékoliv peníze. Giovanni se stal detektivem po dostudování školy, dalo by se říct, že toto povolání bylo jeho dětským snem. Od doby nastoupení do služeb neapolského Oddělení krádeží a zločinů, ještě nečelil tak velkému případu. „Viděla jste včera něco neobvyklého?“ zeptal se Giovanni mladé ženy, která bydlela hned vedle vykradeného domu. „Ani ne, manžel sledoval fotbal a já odpočívala a pila sklenku červeného, děti už spaly.“ I když se zdálo, že už domluvila, rychle si ještě vzpomněla na jednu maličkost: „Pokud si dobře pamatuji, naproti na ulici stálo auto, fiat, myslím. Všimla jsem si toho v ten moment, když jsem přebírala objednanou pizzu k večeři.“ Giovanni zneklidnil: „A tady normálně auta nestojí?“ zeptal se. „To ano, ovšem samá ferrari a majestátní vozidla za desítky milionů, přeci jenom jsme v jedné z nejbohatších částí města.“ Giovanni zavřel svůj modrý notýsek s logem SC Neapol, do kterého si vždy všechno pečlivě zapsal, tentokrát tak, ale neučinil.

*

Muž pospíchal. Od brzkého rána byl na nohou, jeho šéf ho potřeboval, hned, prý je to důležité, on však musel vyřešit něco daleko důležitějšího. Jeho kroky mířily směrem k autosalonu Bella Machina. „Dobrý den, jak Vám mohu pomoci?“ otázal se zaměstnanec obchodu. „Potřeboval bych nové auto, nejlépe hned teď!“ odvětil muž, který nervózně poskakoval na místě. „Třeba...tohle,“ ukázal na nejbližší Ferrari v modré barvě. „Platba kartou, nebo hotově?“ „Mlastně ani jedno,“ odpověděl muž a na pult poblíž vysypal nespočet zlatých šperků, hodinek a naušnic. „Nejsem si jistý, zda je to takhle možné.“ Muž mu do toho vstoupil: „Je to daleko větší částka než ta originální.“ Dál ho nic nezajímalo, vytrhl klíčky z rukou zaměstnance, nasedl do auta a zmizel rychlostí vesuvské erupce.

Giovanni vytočil vedoucího oddělení. „Ciao šéfe, omlouvám se, dřív jsem nemohl, byl jsem na obědě s otcem, potřebovali jsme něco probrat.“ Dle tónu vedoucího ho Giovanni vytočil: „Teď...na oběd...během nevyřešených sérií vloupání...okamžitě přijed!“ Zaparkoval na svém místě, vyběhl schody a otevřel dveře zasedačky. Vedoucí Andrea mu sdělil, co je v případě od rána nového: „Nového není nic, vloupání s motivem krádeže, až na peníze, vždy v noci, když jsou majitelé pryč. „Zjistil jsi něco od svědků?“ „Jako obvykle, ničeho zvláštního si nevšimli, zvuky, hlasy neslyšeli.“ Andrea si povzdychl: „Pátý měsíc, pátá vila, žádné stopy.“

*

Muž přijel domů. Udělal si espresso a relaxoval. Sám sebe považoval za génia. Vykrádá vily, bere nejbohatším a nikdo nemá ponětí o jeho totožnosti. Peníze nepotřebuje, těch zdědil dost, ale zlato, to je jiný příběh. Kupovat si šperky, hodinky a naušnice za peníze, to by nebylo ono. Měl rád adrenalin, napětí a vzrušení. Cítil se dobře, a tak se rozhodl, že se vydá do města a dopřeje si chutnou večeři.

*

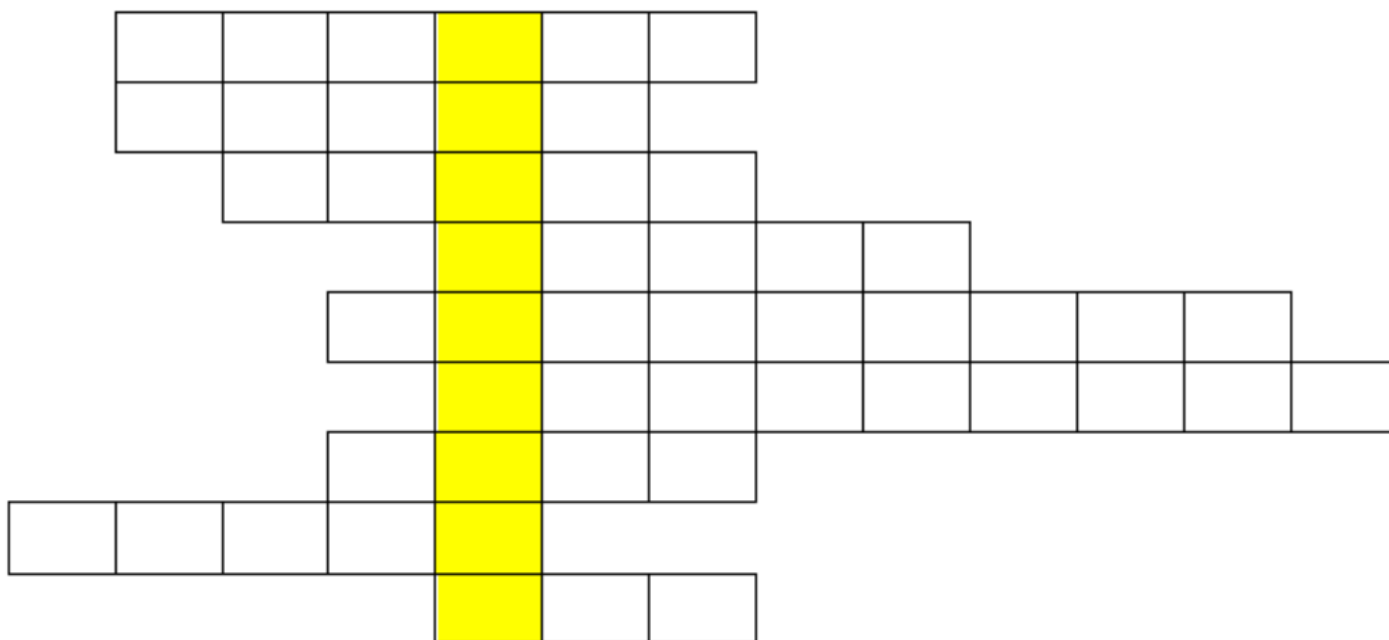
Giovanni se posadil ke stolu. „Poprosil bych jednu Margheritu a sklenku bílého, grazie.“ Giovanni přemýšlel o vloupáních. Ani mu moc nevadilo, že se jemu a jeho oddělení v případě nedaří. Přemýšlel, proč se vlastně dal k policii. Měl rád adrenalin, napětí a vzrušení. Po dojetí večeře si ještě objednal espresso a se zapadajícím sluncem odjel úzkými neapolskými uličkami, svým novým, modrým, Ferrari...

Ondřej Galyaš

TAJENKA

„Průměrný učitel vypráví. Dobrý učitel vysvětluje. Výborný učitel ukazuje. Nejlepší učitel _____.“

Charles Farrar Browne, americký spisovatel

- 1) kontinent, kde (nejenom) vyučovala p. Krijger
- 2) Open Gate = otevřená budoucnosti
- 3) počet tříd v dolním patře (přízemí)
- 4) nástroj p. Marečkové (klavír)
- 5) fotbalový tým p. Naidoo
- 6) čtyřboj skládající se z pingpongu, badmintonu, squashe a tenisu, hraje p. Roskot
- 7) firma, ve které p. Udatný působil jako tlumočník, Škoda.....
- 8) sport p. Witta
- 9) chamaleon p. Halamáska

Ondřej Galyaš

STUDENT

Přidejte se k nám!
Své návrhy posílejte na
16dvorak@opengate.cz